

HAVAINTOJA KONVENTSIONISTA

TÄTÄ lukiessanne on I. W. W. liiton 16: sta vuosikonvensioni jo historiaa. Järjestömme koko yhdeksäntoista vuoden olemassaolo-ajalla tuskin on ollut niin tärkeätä jäsenistön yleistä kokoontumista kuin juuri tämä kyseessä oleva konvensioni. Tähän ovat olleet suoranaista aiheuttajana juuri ne vakavat erimielisyydet jäsenistön keskuudessa, jotka saivat alkunsa päävirastossa tapahtuneista toimitsijoiden rettelöimisistä. Ne rettelöt itsessään eivät olisi olleet kovinkaan vakavaa laatua, elleivät muutamat yksilöt tämän riidan ratkaisemiseksi turvautuneet porvarilliseen oikeuslaitukseen.

Tämä samainen riitajuttu ja siitä aiheutuneet eriävät mielipiteet jäsenistön ja heidän konvensioniin lähettämien edustajain keskuudessa, eivät ainoastaan tehneet konvensionin varsinaista alkamista vaikeaksi, mutta suuresti jarruttivat konvensionin työtä aivan viimeiseen saakka. Kuitenkin kaikista vastuksista huolimatta konvensionin rakentavassa työssä mentiin eteenpäin ja päästiin niin hyviin tuloksiin, että tällaisen tilanteen vallitessa ei olisi voitu odottaakaan.

Koska Tie Vapauteen lukijat ovat voineet seurata konvensionin menoa Industrialistissa julkaistusta raportista, niin ei ole tarpeellista tässä lähteä yksityiskohdaisesti selostamaan konvensionin menoa, mutta ainoastaan mainita muutamista huomattavimmista päätöksistä mahdollisimman lyhyesti.

Konvensionin Päätökset.

Riitaan sekaantuneiden toimitsijain väliaikaisesti tehtävistään eroittaminen ja väliaikaisen hallintokomitean valitseminen olivat konvensionin alkutehtäviä. Riitaan osaaottaneisiin toimitsijoihin kuuluivat kaikki yleisen toimeenpanevan komitean seitsemän jäsentä, yleisorganiseeraaja, yleissihteeri-rahastonhoitaja ja apulaissihteeri-rahastonhoitaja. Sellainen alkutoimenpide, että eroittaa nämät henkilöt väliaikaisesti toimistaan, oli välttämätön, sillä se asetti heidät kaikki samalle tasolle, mikäli heidän rettelöihin osaaottamisensa oli kysymyksessä. Tähäntoimenpiteeseen nähden ei edustajistossa ilmennyt ollenkaan erimielisyyttä, vaan siitä päättämisen oli yksimielinen.

Tätä toimenpidettä seurasi tietysti väli-

aikaisen hallintokomitean valitseminen. Siihen valittiin kolme henkilöä, jotka konvensionin valvonnan alaisina veloitettiin hoitamaan tehtäviä päävirastossa.

Estetuomiota käyttäneiden eroittaminen järjestöstä, oli seuraava huomattavampi toimenpide. Estetuomion ottamiseen turvautuneiden toimitsijain järjestöstä erottaminen tapahtui vasta sitten kuin kaikki keinot sovinnon aikaan saamiseksi heidän kanssaan olivat rauenneet, kun he olivat hyljänneet kaikki sovintotarjoukset ja kieltäytyneet tunnustamasta konvensionia ja jättäneet huomioon ottamatta sen kutsun tulla kuulusteltaviksi. Lopullisesti kuitenkin heidän eroittamisensa jäi jäsenistön yleisäänestyksellä päätettäväksi.

Kaikki edustajat olivat yksimielisiä siitä, että heidät on erotettava, mutta eriäviä, että estetuomion ottaneet virkailijat ovat erotettavat järjestöstä, mutta eriäviä mielipiteitä ilmeni siinä, että jos asia jätetään yleisäänestyksellä ratkaistavaksi. Ne edustajat, jotka vastustivat yleisäänestykselle jättämistä, perustelivat kantaansa sillä, että sellainen toimenpide ainoastaan pitkittää tätä riitajuttua ja voi aiheuttaa kaikenlaista häiriötä varsinaisessa järjestömme toiminnassa. Toiselta puolen, erikoisesti T. U. 120 ja 310 edustajiston taholta selitettiin, että jäsenistö kokonaisuudessaan paheksuisi sitä, jos ei asia jätettäisi yleisäänestyksellä päätettäväksi.

Konvensionin tekemä päätös tässä asiassa on ehdottomasti järjestömme yleisesti hyväksymäin periaatteiden mukainen ja ei suinkaan toisenlainen ratkaisutapa olisi tullut ollenkaan keskustelunalaisiksi, ellei kysymyksessä olisi ollut sellaiset henkilöt, jotka olivat turvautuneet kapitalistisen oikeuslaitoksen ratkaisuun järjestömme sisäisissä asioissa, - keinoon, joka on täydellisesti ristiriitainen järjestömme peruseriaatteiden ja opetuksien kanssa.

Konvensionin koossa-olo-ajalla on tullut selvästi näkyviin, että niillä henkilöillä, jotka ovat estetuomion takana ja siitä edelleenkin kaikesta huolimatta pitävät kiinni, ei ole mitään muuta pyrkimystä kuin pirstoa järjestömme. Sitä osoittaa myöskin se heidän hiljakkoin ulos panema manifestinsa, jossa kehoitetaan eri teollisuusunioita täydelliseen repeämään yleisjärjestön kanssa.

Seurasi sitten niiden henkilöiden tutkiminen, jotka olivat hätätilassa yleisjärjes-

Pohjajoukkojen solidarisuus voi tuhota erimielisyyksien kyykkäärmeen.

tön parasta katsoen joutuneet sääntöjä rikokomaan useammassa eri tapauksessa. Tutkimukset osoittavat, että heidän toimintansa oli todellakin ollut järjestömme parasta tarkoittavaa, joten ei voinut tulla kysymyseenkään, että äärimmäistä rangaistusta, s. o. järjestöstä eroittamista, olisi voitu heihin nähden käyttää sääntöjen rikkomisen takia.

Tarkan kuulustelun ja tutkimuksen kautta puhdisti konventsiini yleisorganiseeraajan Joe Fisherin, yleissihteeri-rahastonhoitajan Tom Doylin, apulaissihteeri-rahastonhoitajan Morris'in ja toimeenpanevan komitean jäsenet, Gibson'in ja Linn'in heitä vastaan tehdyistä syytöksistä.

Paljon puhuttiin ankaramman järjestyksen käyttämisen puolesta ja sitä vastaan. Vastutajat väittivät, että ankara järjestykuri johtaa diktaattorisuuteen, jota vastoin sen puolustajat selittivät, että se on välttämätön, jos järjestö ajetaan pitää tehokkaana taistelujärjestönä. Jälkimäiset osoittivat, että järjestöömme on aina pyrkimässä henkilöitä, joiden tarkoitus on hajoitus-työn tekeminen, joten jos ei ankaraa kuria noudateta, samanlaiset riidat kuin nytkin, tulevat alituisesti uusiintumaan.

Konventsiinin edustajain työtä seuratesa saattoi tehdä havaintoja, että jäsenistö todellakin oli antanut edustajilleen raskaat

tehtävät, velvoittaessaan heidät toimimaan esim. riitajutun selvittäjinä ja siihen osaanottaneiden tutkijoina ja tuomareina.

Mitä sitten konventsiinin varsinaiseen rakentavaan työhön tulee, niin huomattavimpina voi mainita, että perus- ja sivusääntöihin tehtiin lukuisia muutoksia, jotka jäsenistö saa yleisäänestyksellä hyväksyä tai hyljätä. Näiden muutosesityksien yhteydessä väiteltiin laajaperäisesti keskitetystä ja ei keskitetystä järjestötoiminnasta, niiden molempien puolesta ja vastaan. Vähemmän keskitetyn toiminnan kannalla olivat etupäässä I. U. 120 ja 310 edustajat. Heidän taholtaan esim. tehtiin esitys, joka tuli hyväksytyksi, että yleisjärjestölle menevä vero-osuus vähennetään 15 sentistä 7½ senttiin jäsentä kohden. Tätä päätöstä vastustavat, lujemman keskitetyn toiminnan kannalla olivat etupäässä T. U. 110 ja 510 edustajat, väittivät, että päävirasto tarvitsee varoja uusien teollisuusalojen järjestämiseksi, että sen täytyy palkata puhujia ja järjestäjiä raivaamaan maaperää vasta-alkaville T. U., jotka eivät ole itsensä kannattavalla pohjalla j. n. e.

Kansainväliselle toiminnallekin lainattiin huomio konventsiionissa. M. m. päätettiin lähettää niihin maihin, joista oli tullut pyyntöjä saada perustaa teollisuusunioni-branchettä j. n. e., järjestäjiä niin pian kuin järjestön varat sen vain myöntävät.

Johtopäätelmä.

Vaikkakin tämä juuri koolla ollut järjestömme konventsiioni kokoontuikin, niin kriittillisen tilanteen vallitessa, ja vaikkakin sen työlle on tehnyt sanomattoman suurta haittaa nuo toimitsijoiden rettelöimiset, (Jatkoa sivulla 48)

HAVAINTOJA KONVENTSIONISTA

(Jatkoa sivulta 34)

niin sittenkin sen työ on ollut suuri merkityksellistä. Järjestömme jäsenistön tälle konventSIONILLE antamiin evästyksiin oli ehkä jonkun verran vaikuttanut tuo mainittu riitajuttu, joten edustajisto, joka joutui asioista päättämään noiden evästyksien mukaan, ei ehkä kaikissa kysymyksissä voinut tehdä sellaisia päätöksiä kuin tarkkojen tutkimuksien perusteella ilmenneet seikat joihinkin asioihin nähden olisivat edellyttäneet. Kuitenkin siitä huolimatta on konventSIONIN työlle annettava tunnustus järjestömme eheyden rakentamisessa, sillä sen se ehdottomasti ansaitsee. Tämä järjestömme 16 vuosikonventSIONI on ainakin osoittanut viholisillemme, kaikenlaisille työläisten nilviäisille, jotka niin hartaasti ovat toivoneet järjestömme hajoamista ja olemattomiin häviämistä, että I. W. W. liitto on työväenjärjestö, jota ei voida hajoittaa. Se on osoittanut työläisiä lähenteleville politikoisijoihin sen että järjestömme ei ole sellaisille perusteille rakennettu kuin heidän n. k. "työväenpuolueet". Näistä puolueista kun jotkut suuret johtajat lähtevät kävelemään, niin he tavallisesti vievät puluolueenkin mennessään. Näin ei voi käydä I. W. W. liitossa, sillä siinä ei ole noita "suuria" ja "ihmeellisiä" johtajia, vaan sitä johtaa ja kontrolleeraa jäsenistö kokonaisuudessaan. Tämä on tullut kyllin pätevästi todistetuksi tässäkin konventSIONISSA.

On totta, että yksilöt, jotka pääsevät järjestömme luottotoimiin, voivat tuottaa järjestöllemme suurta vahinkoa, jos nämä yksilöt ovat lurjuksia, kuten tässäkin viimeisessä riitajutussa "injunction'in" taa asettuneet toimitsijat ovat osottautuneet olleen, mutta hävittää järjestöämme, sitä ei mikään mahti maailmassa kykene tekemään niin kauan kun ne syyt, jotka ovat aiheuttaneet järjestömme syntymisen, ovat olemassa.

I. W. W:n 16:sta vuosikonventSIONI on ollut ja mennyt. Se on tehnyt parhaansa järjestömme lujittamiseksi ja sen entistäänkin tehoisammaksi työläisten vallankumoukselliseksi taistelujärjestöksi rakentamiseksi. Koko jäsenistöstä riippuu nyt, millä tavalla se tulee suhtautumaan tämän konventSIONIN päätöksiin. Katsooko jäsenistö konventSIONIN päätökset eri kysymyksissä hyviksi, tai huonoiksi.

Toivottavaa olisi, että jäsenistö kokonaisuudessaan tutkisi näitä päätöksiä ja niitä seikkoja, jotka ovat edellyttäneet konvent-

RIISTÄNNÄN TEHOISTUMINEN

Jatkoa sivulta 10)

siissa sijoituksina oleva pääoma nousee 35,000 dollariin jokaista työläistä kohden.

Tämä, eli nämä tilastot, meille osaltaan selittävät sen, miksi kapitalistit yhä tulisemmin vastustavat kaikenlaisia häiriöitä tuotannossa. Työläisten lakkoutuminen, töiden pysähtyminen, varsinkin silloin kun tuotteilla on riittävästi kysyntää, tarkoittaa suunnatonta menettämistä kapitalisteille. Jos työläisen lakkoutumisen takia tulee hedelmättömäksi sata dollaria, niin se ei ole mitään siihen verraten, jos lakkoutumisen kautta joutuu 35,000 dollaria hedelmättömäksi. Kapitalistien kannattaa uhrata suunnattomia summia jokainen vuosi yksistään sen vuoksi, että voivat saada jatkumaan työt säännöllisesti.

Osoittaaksemme kuinka suureksi yliarvon riistäminen on kehittynyt tässä maassa, meidän vielä sopii mainita, että vuosina 1916 ja 1920, jotka olivat tuotannon ja kaupan puolesta vilkaita, kaivosteollisuuden, tehdasteollisuuden ja liikenteen aloilla olleista vuotuisista sisääntuloista, tarkoittaa kokonaistuloista, meni enempi kuin yksi kolmasosa liikevoittoina pääomille.

Samalla kun pääomat ovat näin suunnattomasti lisääntyneet, ne ovat luisuneet yhä harvempien yksilöiden käsiin. Onhan luonnollista, että nämä yksilöt eivät voi kuluttaa ylijäämää persoonallisiin tarkoituksiinsa, vaikka kuin haaskaisivat. Ylijäämä sijoitetaan takaisin teollisuuksiin, yleensä liikelämään ja suunnattomia summia kulutetaan kapitalistisen yhteiskunnan säilyttämiseen tähtääviin tarkoituksiin. Esimerkiksi tässä maassa löytyy suunnattomat armeijat sellaisia "työläisiä", jotka eivät tee minkäänlaista työtä, jota voitaisiin sanoa yhteiskuntahyödylliseksi. Se työläisjoukko, jonka työn tuotteet takaavat hyvinvoinnin, s. o. jokapäiväisen toimeentulon kaikille yhteiskunnassa eläville ihmisille, käy päivä päivältä pienemmäksi. Ja se todistaa sen väitteen, että yliarvon riistäminen tulee päivä päivältä räikeämmäksi, ollen jo nykyään niin suurenmoista, että sitä vain harvat työläiset voivat edes mielikuvituksissaankaan kyllin suureksi arvioida.

sionin tekemään määrätynlaisia päätöksiä määrätynlaisiin kysymyksiin nähden ja siten mahdollisimman suurilukuisena äänestämään joko niiden hyväksymisen tai hylkäämisen puolesta.

R. K.